

trudnym okresie szereg podmiotów obywatelskich, w tym Partnerzy Regionalni oraz Lokalni Korpusu Solidarności, spontanicznie samoorganizowali pomoc osobom uciekającym przed wojną, a także uczestniczyli w zbiórkach darów adresowanych na tereny ogarnięte konfliktem zbrojnym. Była to aktywność bazująca w dużej mierze na konieczności doraźnej reakcji na ludzką krzywdę, co następnie może ewoluować w długoterminowe działania pomocowe, integracyjne, animacyjne czy psychologiczne na terenie całej Polski. Spontaniczny zryw społeczny płynący z potrzeby serca wobec fali uchodźców z Ukrainy ukazał potencjał do rozwoju wolontariatu wśród organizacji pozarządowych i wolontariuszy. Działania te okazały się jednak skuteczne krótkofalowo. Z biegiem czasu uwidoczniły się problemy, w szczególności te związane z zarządzaniem wolontariatem stałym i systematycznym. Spontaniczna pomoc na dłuższą metę okazała się niewystarczająca i nieefektywna, m.in. z powodu braku wsparcia np. psychologicznego dla wolontariuszy, problemów z rekrutacją dużej grupy i organizowania jej pracy. Deficyty te potęgowały brak standardów organizacji pracy wolontariuszy, niewystarczające kompetencje osób koordynujących wolontariatem, brak środków na zatrudnienie profesjonalnych koordynatorów wolontariatu a także niewystarczająca wiedza nt. organizacji wolontariatu wśród kadry zarządzającej i zespołów NGO. Sytuacja ta wymusiła na wielu organizacjach zmianę sposobu zarządzania na bardziej profesjonalny, planowany i systemowy.

- rekomendowana jest zmiana w strukturze budżetu Programu na dwie zasadnicze kategorie. Pierwsza z nich ma dotyczyć środków przeznaczonych na realizację bieżących działań na rzecz uczestników Programu prowadzonych przez beneficjentów w tym Partnerów Programu. Druga z nich to środki na realizację bieżących działań na rzecz uczestników Programu prowadzonych przez NIW-CRSO. Dotychczasowy układ linii budżetowych dedykowanych poszczególnym grupom uczestników, nie przewidywał tak rozległej współpracy z Partnerami Programu, dostosowania się do nowych form współpracy Instytucji Zarządzającej z organizacjami pozarządowymi, przez które zmieniają sposób funkcjonowania w wyniku pandemii COVID19 oraz konieczności elastycznego dostosowywania działań do pojawiających się oczekiwań ze strony uczestników programu.
- zmianą strukturalną oraz organizacyjną dla całego programu jest przemodelowanie treści rozdziału 9. Zarządzanie programem. Dotyczy to głównie wprowadzenia Komitetu Sterującego-Monitorującego, co będzie wprowadzeniem standardowych rozwiązań, tak jak w innych rządowych programach wspierania społeczeństwa obywatelskiego. W ten sposób program będzie lepiej zarządzany poprzez współpracę przedstawicieli administracji rządowej oraz organizacji obywatelskich, do których Korpus jest kierowany i którzy tworzą środowisko wolontariackie.